

بازآفرینی نقش حیاط انسان ساز در معماری ایرانی در دوره معاصر (نمونه موردی خانه فیض مهدوی کرمانشاه)

حمیدرضا صارمی^۱، محمد هادیان پور^۲، اعظم سرخوش^{۳*}
۱- استادیار دانشگاه تربیت مدرس (saremi@modares.ac.ir)

۲- پژوهشگر دوره دکتری دانشگاه تربیت مدرس، (M_hadiyanpour@yahoo.com)

۳- دانشجوی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد (azam.sarkhosh92@gmail.com)

چکیده

نیاز به سکونت یکی از اصلی ترین نیاز انسان است، از بدو تولد تا پایان عمر. این سکونتگاه نقش مهمی در تأمین آرامش ایفا می کند که هم بعد معنوی انسان و هم بعد مادی انسان را در بر میگیرد. در این پژوهش سعی شده است لزوم بازآفرینی و نقش انکار ناپذیر حیاط و عواملی که موجب تأثیر گذاری آن میشود مانند: اقلیم و جایگاه حیاط در خانه های امروز مخصوصاً در خانه های سنتی گذشته و نقش آن بر روی انسان و شکل گیری شخصیت او چه در دوران کودکی و چه در دوران کهنسالی. نتیجه این پژوهش مقایسه پی بردن به ضرورت حیاط در فرهنگ ایرانی از گذشته تا به امروز می باشد که سعی دارد انسانها را مجاب کند این فضای بی نظیر بازآفرینی شود و برای نسل آینده فضایی باشد که انسان ساز و ایجاد خاطره نماید و با حضور در این فضاها حس تعلق به فضا و ایجا حریم امن آن را دوباره احیا کند. با بررسی ارتباط خانه با طبیعت معرفی خانه فیض مهدوی و ارتباط با طبیعت را مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. در این پژوهش روش تحقیق، تحلیلی توصیفی با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و پیمایش میدانی می باشد. این پژوهش در چند مرحله انجام شده است مرحله اول استخراج از مقالات مربوط جهت پیشینه تحقیق، در مرحله دوم مطالعه کتابخانه ای و بررسی موضوع مورد بحث استخراج مفهوم خانه و تعریفی از حیاط، مرحله سوم مطالعه اسناد اینترنتی و اسنادی که در میراث فرهنگی موجود در استان کرمانشاه جهت مطالعه موردی و کتابهای مرتبط با حیاط نوشته شده است.

واژگان کلیدی: خانه، حیاط، انسان، طبیعت، کرمانشاه